

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VARAŽDINU
Varaždin, Braće Radić 2

Broj: 15 Gž-3071/15-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Varaždinu po sucu toga suda Dubravki Vinceković kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja J. B., OIB:..., iz Z., zastupanog po punomoćnicima iz ZOU T. & U., odvjetnicima u Z., protiv tuženika A. Z. d.d., OIB:..., Z., zastupanog po punomoćnici S. T., odvjetnici u Z., radi naknade štete, a povodom žalbe tuženika izjavljene protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu od 30. travnja 2015. g. br. 77 P-190/13-21, dana 26. travnja 2016. g.

p r e s u d i o j e :

Prihvaća se žalba tuženika, **preinačuje** se presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. 77 P-190/13-21 od 30. travnja 2015. g. i sudi:

Tužitelj J. B. o d b i j a se sa zahtjevom za isplatu iznosa od 32.559,95 kn sa pripadajućom zateznom kamatom.

Nalaže se tužitelju J. B. naknaditi tuženiku A. Z. d.d. trošak postupka u iznosu od 6.595,00 kn u roku od 15 dana.

Trošak odgovora na žalbu tužitelju se ne dosuđuje.

Obrazloženje

Pobijanom presudom u toč. I) izreke naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 32.559,95 kn sa pripadajućom zateznom kamatom na pojedinačne iznose pobliže opisane u izreci, dok je u toč. II. izreke tuženik obvezan naknaditi tužitelju prouzročeni parnični

trošak u iznosu od 5.312,50 kn sa pripadajućom zateznom kamatom tekućom od 30. travnja 2015. g. do isplate.

Pravodobno izjavljenom žalbom tuženik pobija navedenu presudu iz svih žalbenih razloga iz čl. 353. st. 1. toč. 1. – 3. Zakona o parničnom postupku (NN.53/91; 91/92; 112/99; 88/01; 117/03, 88/05; 2/07; 84/08; 96/08; 123/08; 57/11; 148/11 i 25/13 - dalje: ZPP), s prijedlogom da se pobijana presuda preinači u smislu žalbenih navoda, odnosno ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na žalbu tužitelj osporava sve žalbene navode tuženika i predlaže da se njegova žalba kao neosnovana odbije.

Žalba tuženika je osnovana.

Obrazlažući pobijanu presudu prvostupanjski sud polazi od sadržaja tužbe u kojoj se navodi da je tuženik protiv tužitelja pokrenuo ovršni postupak radi namirenja tražbine u iznosu od 45.399,50 kn sa pripadajućom kamatom i da je javna bilježnica A. H. iz Z. 27. kolovoza 2007. g. donijela rješenje o ovrsi br. Ovr-1828/07 koje je postalo pravomoćno i temeljem kojeg je pljenidbom dijela mirovine tužitelja namirena tražbina tuženika u iznosu od 32.559,95 kn. Prema tvrdnji tužitelja ovrha je određena i djelomično provedena na temelju isprave koja ne predstavlja vjerodostojnu ispravu i na osnovi koje tuženik nije bio ovlašten pokrenuti ovršni postupak, navodeći da je 24. ožujka 2005. g. tuženik isplatio tužitelju po polici osiguranja iz automobilske kasko naknadu štete u iznosu od 45.399,50 kn koja je nastala na vozilu tužitelja u prometnoj nesreći koja se dogodila 19. siječnja 2005. g., te da je protiv tužitelja podnio kaznenu prijavu radi kaznenog djela protiv imovine – prijevarom tvrdeći da je tužitelj naplatio štetu od tuženika s namjerom da se neprikladno materijalno okoristi i da je protiv tužitelja kod Općinskog suda u Sesvetama vođen kazneni postupak pod br. K-469/10 u kojem je donesena presuda kojom je odbijena optužba protiv tužitelja, koja presuda je postala pravomoćna 10. veljače 2011. g.

Obzirom na ishod kaznenog postupka tužitelj tvrdi da je tuženik u svojim poslovnim knjigama neistinito knjižio potraživanje prema tužitelju, odnosno da izvod iz poslovnih knjiga tuženika na temelju kojeg je doneseno rješenje o ovrsi nije istinita, niti vjerodostojna isprava i da tuženik nije bio ovlašten tražiti ovrhu protiv tužitelja, pa je utuženi iznos namiren u ovršnom postupku tuženik stekao bez pravne osnove.

U odgovoru na tužbu tuženik je potvrdio da je temeljem pravomoćnog rješenja o ovrsi provedena pljenidba mirovine tužitelja, te da je prijedlog tužitelja za protuovrhu rješenjem prvostupanjskog suda br. Ovrj-1551/11-17 od 12. listopada 2012. g. odbijen kao neosnovan, pa se usprotivio tužbenom zahtjevu tužitelja navodeći da u konkretnom slučaju nema uvjeta za primjenu odredbe čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima (NN.35/05; 41/08; 125/11 i 78/15 – dalje: ZOO).

Rukovodeći se činjenicom da je pravomoćnost i ovršnost rješenja o ovrsi (temeljem kojeg je tuženik namirio tražbinu koja je predmet tužbenog zahtjeva tužitelja) utvrđena s danom 19. rujna 2007. g., kao i činjenicom da je u kaznenom postupku protiv tužitelja odbijena optužba da bi počinio kazneno djelo prijevare, a uvažavajući iskaz tužitelja, prvostupanjski sud je zaključio da je tuženik u svojim poslovnim knjigama neistinito knjižio potraživanje prema tužitelju i da rješenje o ovrsi nije niti istinita niti vjerodostojna isprava, a donošenjem pravomoćne kaznene presude otpao je osnov temeljem kojeg je tuženik naplatio utuženi iznos od tužitelja, slijedom čega je udovoljio tužbenom zahtjevu tužitelja u cijelosti.

Osnovano tuženik u žalbi ističe žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a jer su razlozi kojima prvostupanjski sud obrazlaže svoje stajalište o osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja potpuno nejasni, nerazumljivi i bez ikakvog uporišta u sadržaju spisa i mjerodavnim materijalnopравnim propisima.

Naime, tijekom postupka nisu bile sporne slijedeće činjenice: da je tuženik 24. ožujka 2005. g. isplatio tužitelju s osnove naknade štete na njegovom vozilu (oštećenom u prometnoj nezgodi) iznos od 45.399,50 kn, da je tuženik inicirao vođenje kaznenog postupka protiv tužitelja u kojem je presudom od 12. siječnja 2011. g. odbijena optužba protiv tužitelja, da je povodom prijedloga tuženika 27. kolovoza 2007. g. doneseno javnobilježničko rješenje o ovrsi koje je postalo pravomoćno i ovršno 19. rujna 2007. g. i da je temeljem navedenog rješenja o ovrsi tuženik naplatio pljenidbom dijela mirovine tužitelja utuženi iznos od 32.559,95 kn.

Tužitelj svoj tužbeni zahtjev temelji na tvrdnji da je obzirom na ishod kaznenog postupka tuženik u svojim poslovnim knjigama neistinito knjižio potraživanje prema tužitelju, da izvod iz poslovnih knjiga na temelju kojeg je donijeto rješenje o ovrsi nije niti istinita, niti vjerodostojna isprava i da je provođenjem ovrhe tuženik bez osnove stekao utuženi iznos, što znači da tužitelj smatra da se na strani tuženika radi o stjecanju bez osnove u smislu odredbe čl. 1111. ZOO.

Da bi se radilo o stjecanju bez osnove prema odredbi čl. 1111. ZOO moraju biti ispunjene slijedeće pretpostavke:

- povećanje imovine na jednoj strani,
- smanjenje imovine na drugoj strani,
- uzročna veza (kauzalni neksus) između takvog povećanja odnosno smanjenja imovine,
- nepostojanje osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu.

U konkretnom slučaju tuženik je utuženi iznos naplatio temeljem pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne

isprave javne bilježnice A. H. od 27. kolovoza 2007. g. Javnim bilježnicima je Zakonom o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona (NN.88/05) povjereno odlučivanje o prijedlogu za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave u skladu s odredbama toga Zakona, pa se na strani tuženika nedvojbeno ne radi o stjecanju bez osnove, zbog čega nisu ispunjeni uvjeti za povrat naplaćenog iznosa u smislu odredbe čl. 1111. ZOO.

Što se tiče tvrdnje tužitelja da izvod iz poslovnih knjiga tuženika na temelju kojeg je doneseno rješenje o ovrsi ne predstavlja niti istinitu, a niti vjerodostojnu ispravu, valja odgovoriti da je izvod iz poslovnih knjiga prema izričitoj odredbi čl. 28. Ovršnog zakona (NN. 57/96; 29/99; 42/00-odluka US RH; 173/03; 194/03 – ispr., 151/04, 88/05, 121/05, 67/08 – dalje: OZ) važećeg u vrijeme donošenja rješenja o ovrsi vjerodostojna isprava, pa je iznesena tvrdnja tužitelja bez ikakve pravne osnove. Osim toga, valja ukazati da je tužitelj bio ovlašten, sukladno odredbi čl. 53. OZ-a, protiv rješenja o ovrsi uložiti prigovor javnoj bilježnici koja ga je izdala u smislu odredbe čl. 252.e st. 1. OZ-a, koju mogućnost evidentno (iz nepoznatih razloga) nije iskoristio, pa je utuženi iznos tuženik naplatio pljenidbom dijela mirovine tužitelja na temelju pravomoćnog i ovršnog rješenja o ovrsi.

Prema općem pravilu iz čl. 1111. st. 1. ZOO kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Kako je tuženik naplatio utuženi iznos temeljem pravomoćne i ovršne odluke javne bilježnice, dakle, odluke nadležne vlasti, nema uvjeta za primjenu odredbe čl. 1111. st. 1. ZOO i tužitelj temeljem stjecanja bez osnove nije ovlašten zahtijevati povrat naplaćenog iznosa.

Kako je bitne činjenice moguće utvrditi na temelju priloženih isprava, koje činjenice između stranaka nisu niti bile sporne, ovaj sud je prihvaćanjem žalbe tuženika, a temeljem ovlaštenja iz čl. 373.a st. 1. toč. 2. i st. 3. ZPP-a preinačio prvostupanjsku presudu i odbio tužbeni zahtjev tužitelja.

Obzirom na preinačenje prvostupanjske presude valjalo je temeljem odredbe čl. 166. st. 2. ZPP-a odlučiti o troškovima cijelog postupka. Prema konačnom ishodu spora tužitelj je u obvezi naknaditi tuženiku trošak postupka u smislu odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a. Opravdani trošak tuženika odnosi se na sastav odgovora na tužbu i zastupanje na ročištima održanim u prvostupanjskom postupka 06. svibnja 2014. i 10. ožujka 2015. g., za svaku radnju 1.000,00 kn uz PDV prema Tbr. 8. toč. 1., Tbr. 9. toč. 1. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN.142/12; 103/14 i 118/14; dalje: Tarifa) i sudsku pristojbu na odgovor na tužbu u iznosu od 338,00 kn, ukupno 4.088,00 kn. Tuženiku pripada pravo i na naknadu troškova žalbenog postupka u zatraženom iznosu od 2.507,00 kn koji se

odnosi na trošak sastava žalbe i sudsku pristojbu na žalbu, pa ukupni opravdani trošak tuženika iznosi 6.595,00 kn kojeg je tužitelj u obvezi podmiriti jer je izgubio ovaj spor.

Trošak odgovora na žalbu tužitelju nije dosuđen jer se radi o nepotrebnom trošku u žalbenom postupku u smislu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a.

U Varaždinu, 26. travnja 2016. godine

S U D A C :

Dubravka Vinceković v.r.